

РЕШЕНИЕ

№ 1064

гр. София, 16.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.01.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11392** по описа за **2023** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр.с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 4799 от 25.10.2023 г., постановено по НАХД № 990/2023 г., Софийският районен съд е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 22-4332-023377/17.11.2022 г., издадено от Началник група в отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на Д. И. Л. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] ЕГН: [ЕГН], за извършено нарушение на чл.140, ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, на основание чл.175а, ал.3, предл.1 от същия закон е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца.

Недоволен от така постановеното решение е останало санкционираното лице, което с касационна жалба, подадена чрез адв.Н., в срока и по реда на чл.211, ал.1 АПК във вр.с чл.63, ал.1 ЗАНН, обжалва същото. Наведеното в жалбата касационно основание е нарушение на закона. Касаторът се оплаква, че районният съд неправилно не е възприел това, че той не е имало как да знае, че регистрацията на автомобила е служебно прекратена. Моли касационния съд да отмени решението на СРС и да реши спора с отмяна на обжалваното НП, като му присъди сторените разноски по делото. В с.з. касаторът не се явява и не изпраща процесуален представител, но с писмена молба

чрез адв.Н. е заявил, че поддържа жалбата.

Ответникът по касация – Началник група в отдел "ПП" при СДВР - не е взел становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна. Административен съд-София град, като провери законосъобразността на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество, е неоснователна поради следните съображения:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваното наказателно постановление.

Първоинстанционният съд е бил сезиран с жалба против НП № 22-4332-023377/17.11.2022 г., издадено от Началник група в отдел "ПП" при СДВР. Същото е издадено въз основа на АУАН № GA672484/26.08.2022 г., съставен от мл.автоконтрольор при наказващия орган. Обективирани в акта констатации се свеждат до това, че на 26.08.2022 г. около 23:20 ч касационният жалбоподател Д. Л. е управлявал лек автомобил М. ЦЛК 200 с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], като пред №69А му е извършена проверка, при която е установено, че указаното МПС е с прекратена регистрация на 04.08.2022 г. по реда на чл.143, ал.15 ЗДвП. Актосъставителят е квалифицирал нарушението по чл.140, ал.1 ЗДвП. При тази фактическа обстановка, която е възприета в издаденото НП, наказващият орган е наложил оспорените административни наказания на основание чл.175, ал.3, предл.1 ЗДвП.

За да постанови атакуваното съдебно решение, първоинстанционният съд в цялост е установил фактическата обстановка, като задълбочено и подробно е изследвал свидетелските показания и приложените писмени доказателства, които потвърждават констатациите на АНО. Правилно Съдът е кредитирал събраните по делото свидетелски показания. Същите са последователни и непротиворечат на писмените доказателства по АН преписка. Правилни са изводите на районния съд, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентен орган. Актът съдържа всички изискуеми по чл.42 ЗАНН реквизити, като са посочени обстоятелствата, при които е извършено нарушението. В съответствие с изискването на чл.42, т.5 и чл.57, ал.1, т.6 ЗАНН е посочена нарушената правна норма.

Съдебният акт е правилен и следва да бъде оставен в сила.

Преценявайки събраните доказателства, Съдът е извел обоснован извод за това, че извършването на административното нарушение, описано в НП, е доказано по безспорен начин, поради което е потвърдил оспореното НП.

Софийският районен съд е изградил правилен и обоснован извод за осъществен от Л. състав на административно нарушение по чл.140, ал.1 ЗДвП. Законата разпоредба предвижда по пътищата, отворени за обществено ползване, да се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места; по пътищата, включени в обхвата на платената пътна мрежа, се допускат само пътни превозни средства, за които са изпълнени задълженията по установяване на размера и заплащане на пътните такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата.

Според правилото на чл.143, ал.15 ЗДвП служебно се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от

придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство. Предвид на това от обективна страна е налице управление на автомобил по път, отворен за обществено ползване, който не е регистриран по надлежния ред.

МПС е закупено от касационния жалбоподател на 02.06.2022 г., както и че същият не е изпълнил задължението си по чл.3, ал.1 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, да регистрира в срок до един месец от придобиване на собствеността пред органите на Пътна полиция. В този ред на мисли не могат да бъдат споделени оплакванията в касационната жалба, че след като административнонаказаното лице не е привлечено към отговорност за нарушение на цитирания текст от наредбата, то деянието е несъставомерно. Това е така, защото нарушението е извършено чрез виновно поведение на санкционираното лице. Същото като купувач по договора за покупко-продажба е знаело, че е настъпила промяна в собствеността на превозното средство, която той като собственик е длъжен да декларира пред компетентните органи в едномесечен срок от продажбата, като в противен случай след изтичането на два месеца автомобилът ще бъде deregистриран служебно, и въпреки това не е изпълнил това свое задължение, поради което и впоследствие е управлявал вече deregистрирания автомобил. В чл.4, ал.1 на същата наредба изрично е визирано именно задължението на собственика да представи превозното средство и необходимите документи в определения срок за извършване на регистрация, промяна в регистрацията или прекратяване на регистрацията.

Неоснователно е и касационното оплакване, че административно-наказаното не е имало как да знае, че регистрацията на автомобила е служебно прекратена. Не са налице обстоятелства, въз основа на които лицето би могло да предположи, че компетентният орган ще се въздържа да упражни вмененото му със закона правомощие служебно да deregистрира автомобила. Да се приеме противното би означавало нарушителят да черпи права от собственото си неправомерно поведение, каквато не е целта на закона. Съдът споделя мотивировката на СРС, че указаната наредба в чл.18б сочи кога се пристъпва към уведомяване на собственика на МПС при deregистрация на последното.

Несподелим е и доводът на касатора, че в АУАН и в НП погрешно е посочена собствеността на процесното МПС. От една страна именно поради непредприемане от него на дължимото действие по заявяване за вписване на релевантния факт на настъпилата промяна в собствеността, в регистъра на КАТ тя все още фигурира на името на предишния собственик. От друга страна познанието на лицето, че със сключването на договора на покупко-продажба на автомобила титуляр на собствеността е именно той, води до пределна яснота относно този факт и правото му на защита не е нарушено.

Наложено на Л. наказание глоба и лишаване от права са в минимален размер, предвиден в санкционната разпоредба на чл.175, ал.3, предл.1 от ЗДвП, според която се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от б до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер.

Като е потвърдил обжалваното пред него наказателно постановление, Софийският

районен съд е постановил правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.
Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4799 от 25.10.2023 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 990/2023 г.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.